

● relationer

Våga fråga!

sondag@skd.se

Min man vill ha sex oftare än jag
Jag och min sambo har varit tillsammans i fyra år och har en liten dotter. Jag älskar min man över allt på jorden.Emellertid har han en väldig sexlust och det har inte jag. Han vill ha sex varje dag och helst både morgon och kväll. Det var OK när vi var nykära, men nu har jag sällan lust. Jag kan se att det plågar min man att jag säger nej så ofta. När jag säger ja

är det inte för att jag egentligen vill, men jag tvingar mig själv.

Anonym

Svar: Det är viktigt att du tar det på största allvar när du börjar tvinga sig till något du egentligen inte vill. Jag vet inte om det är så att du i själva verket skulle vilja ha mer lust eller om det snarare handlar om att bli respekterad för den du är – med den lust du har. Det är ett välkänt faktum att man i många förhållanden upplever olika

stark sexlust, ibland under kortare perioder och ibland längre. Det gäller att skapa en medvetenhet om att vi alla är olika och vill olika mycket och att i det hitta sätt att förhålla sig till verkligheten. Ett sätt är att du uppmuntrar din man att unna sig utlopp för sin lust genom att han onanerar oftare. Ett annat att ni tydliggör för varandra vad er relation betyder för er båda och vad som är viktigast. Hur står sex i relation till andra faktorer som håller

er samman? Sist men inte minst, fundera på hur du kan tillerkänna dig din egenart, skapa en trygghet i det och tydliggöra det för din man.

Hälsningar
Jack

Kan vi bli lyckliga trots våra olikheter?
Jag är i ett fast förhållande med en man och vi har börjat jobba på att få barn. Jag kommer från en familj där alla har lång utbildning och jag är själv akademiker. Min pojkvän har däremot bara gått nio år i skolan och en kort yrkesutbildning. Nu är det så att jag

märker att jag börjar skämmas för min pojkvän, till exempel när andra frågar vilket jobb han har eller när det märks hur okunnig han är när det gäller snart sagt vad som helst som inte har med teknik och bygge att göra. Han har också mycket dåligt bordsskick och struntar i hur han klär sig. Vad tycker ni? Är det så att lika barn leka bäst eller kan vi bli lyckliga tillsammans?

Catherine

Svar: Det är vanligt att vi någon gång, och vissa av oss oftare än andra, skäms över vår partner. Då gäller det att komma ihåg att det knappast är partnern det är fel på, eftersom vi alla är precis så som vi är, olika, lika mycket värda. Istället ska man titta på själva skammen och försöka förstå vad exakt det är som vi skäms för. Ofta handlar det om föreställningar om hur omgivningen kan tänkas uppfatta en människa. Frågan är om

föreställningen är korrekt eller om det är vi själva som målar upp en skev bild? Kanske handlar det om vår strävan efter status och känsla av att höra till. Är du övertygad om att du vill vara tillsammans med honom föreslår jag att du funderar på hur du kan fokusera på honom, inte på vad andra eventuellt kan tycka om honom.

Hälsningar
Jack

Har du en fråga...
... om sex och samlevnad? Våra experter **Jack Lukkertz**, socionom och auktoriserad sexualrådgivare med master i sexologi och **Elinor Hansson**, socionom och auktoriserad sexualrådgivare på RFSU i Malmö, svarar på dina frågor. Skriv eller mejla! Skånskan Söndag, Box 165, 201 21 Malmö eller sondag@skd.se. Märk kuvertet "Relationer".

FOTO: PRESENS BILD/TT

”Jag ville aldrig ha barn”

Som motvikt till alla ”perfekta mammabloggar” skriver ”Motvilliga mamman” om föräldraskapets nackdelar. OBS: Personerna på bilden har inget samband med texten.

I höstas utkom antologin *Ingens mamma*, där tolv kvinnor berättar om **valet att inte skaffa barn**, att inte bli förälder. Deras starka texter har berört många. Bland andra Skånska Dagbladets och Norra Skånes bloggare ”Motvilliga mamman”, som önskar att hon fått läsa boken innan hon gick med på att få barn.

TEXT CHARLOTTE PEHRSON

Blivande eller nyblivna föräldrar som söker efter tips, råd och inspiration från andra likasinnade eller vill veta vad experter på barn och barnuppföstran har att säga behöver inte leta länge. Nätet fullkomligt svämmar över av bloggar om graviditet, barn och föräldraliv.

Men för dem som inte vill ha barn och känner sig ensamma i sitt beslut är det värre. Likaså för dem som fått barn men som ångrar sig. Som tycker att vardagen med barn är så fruktansvärt tröttsam.

Åtminstone har det varit så fram tills nu. Kvinnor som aldrig drömt om att skapa en annan människa, som känner sig fångslade av blotta tanken, börjar göra sig hörda.

Den omtalade antologin *Ingens mamma* är unik i sitt slag. De medverkande författarna vill på intet sätt propagandera för att kvinnor inte ska skaffa barn, tvärtom gläds de med dem som vill ha och får barn. Men de vill att kvinnor som väljer att leva barnfria ska sluta bli ifrågasatta. De vill utmana samhällets normer och strukturer när det gäller kvinnlighet och familjebildning. De vill visa att det finns andra sätt att leva.

– Tänk om boken hade funnits innan jag blev gravid. Tänk om jag hade förstått att det finns folk som inte vill ha barn, precis som jag. Då hade jag med största sannolikhet aldrig blivit mamma, säger ”Motvilliga mamman” när vi talar vid per telefon.

Sedan slutet av oktober bloggar hon på skånskan.se och norraskåne.se om livet som motvillig mamma till barnen ”Pip” och ”Gnäll”. Hon har valt att vara anonym för att inte ”få skit” privat – och för barnens skull.

– Jag vill inte att de på omvägar ska få höra att ”din mamma älskade inte dig”. Jag skriver med humor och vill att det ska skina igenom att jag älskar mina ungar, för det gör jag, men alla läsare ser inte det, säger hon.

Hon berättar att responsen varit över förväntan. Folk skriver och tackar henne för att hon fått dem att förstå att det är normalt att tycka det är jobbigt att ha barn.

– Sedan finns det andra som tycker att jag är fruktansvärd och att jag borde ge bort barnen.

Med sin blogg vill ”Motvilliga mamman” gå emot alla de ”perfekta mammabloggarna” och berätta om föräldraskapets baksida som få talar om. Hon menar att man visst kan ångra att man skaffade barn.

– Hade jag fått göra om allt hade jag inte skaffat dem. Jag hade ett jättebra liv innan de kom och jag tror att jag hade fortsatt ha det, säger hon.

Redan i yngre tonåren visste ”Motvilliga mamman” att hon inte ville ha barn. Men när åren gick och omgivningens kommentarer började dugga tätt, smög sig tvivlet på. Folk påminde om hennes biologiska klocka, så att hon skulle ångra sig om hon inte fick barn och

att det var underbart att vara förälder.

– Jag började tänka på ’kanske vill jag det ändå ...’, trots att jag inte kände någon som helst längtan.

Hennes man ville gärna ha barn, och när hon blev gravid ”av misstag” bestämde de sig för att behålla barnet.

Graviditeten var det värsta hon varit med om. Hon låg däckad i 14 veckor och kräktes flera gånger i timmen, dygnet runt.

– Ingen i min släkt hade någonsin berättat att de mått dåligt under sina graviditeter, så jag trodde att något var fel på mig.

När barnet kom kände hon inte någon direkt kärlek. Den har fått växa fram. Likaså till barn nummer två, som kom tätt efter.

– Nu har jag steriliserat mig. Aldrig i mitt liv att jag börjar om med en ny bebis.

Barn nummer två ammade ”Motvilliga mamman” inte, så när hon fick ett nytt jobb redan fyra veckor efter förlossningen bestämde hon och maken sig för att hon skulle börja jobba och han vara hemma.

– Vissa kollegor var jättechockade. Men detta var den bästa lösningen för vår familj. Det viktigaste är ju att barnen har det bra, och det hade de. Deras pappa är fantastisk.

Gabriella Boijsen från Malmö är en av textförfattarna i *Ingens mamma*. Hon har alltid känt sig fångad och kvävd av tanken på att skaffa barn. Hon är homosexuell och lever med en kvinna som verkligen ville ha barn när de träffades. Barnfrågan höll nästan på att spräcka deras förhållande, men de har nu bestämt sig för att fortsätta tillsammans. De planerar att gifta sig och diskuterar möjligheten för Gabriellas sambo att få barn med någon annan barnlängtande person.

Som homosexuell har hon upplevt en stor press från omgivningen att skaffa barn.

– Kampen inom HBTQ-rörelsen har under senare år gått ut på att kämpa för samma rättigheter som heterosexuella, det vill säga att få gifta sig och skaffa barn. Det är självklart att vi ska ha samma rättigheter, men det ses nästan som obligatoriskt att utnyttja rättigheterna och det blir begränsande.

Responsen från läsarna har varit enbart positiv, berättar Gabriella Boijsen. Folk som lever i en relation där bara den ena personen vill ha barn har sagt att hennes berättelse gett dem hopp för kärleken. Andra, även föräldrar och personer som vill ha barn, har hört av sig och tackat för att boken synliggör hur begränsande normer kan vara, särskilt för kvinnor i förhållande till moderskapet.

Själv är hon oerhört tacksam över att ha fått läsa de andra kvinnornas texter.

– Att få spegla sig i andras erfarenheter och få känna igen sig så oerhört mycket har betytt mycket för mig. Hela samhället konspirerar för att få en att bli mamma. Det krävs väldigt mycket för att stå emot.

PROFILER

Namn: Motvilliga mamman.
Ålder: Runt 30 år.
Bor: i ett mindre samhälle i Skåne.
Familj: Man och barnen ”Pip”, 5 år, och ”Gnäll”, 4 år.
Aktuellt: Bloggar om föräldraskapets baksidor i Skånska Dagbladets och Norra Skåne. Se www.blogg.skanskan.se/motvilligamamman
Om barnen: ”Jag älskar mina barn, men jag tycker inte alltid om dem.”

Namn: Gabriella Boijsen.
Ålder: 30 år.
Bor: Malmö.
Gör: Frivärdsinspektör vid Malmö frivård.
Familj: Sambon Ida och hundarna Tinos och Lilly.
Aktuellt: En av tolv författare till antologin *Ingens mamma* (Atlas, 2013) om barnfrihet.
Följ på Twitter: <https://twitter.com/gabyboijsen>

Motvilliga mamman.

Gabriella Boijsen.
FOTO: PRIVAT

tips från Motvilliga mamman

- 1 Lyssna på dig själv. De som säger att man aldrig ångrar ett barn har helt enkelt inte upplevt det själv.
- 2 Försök aldrig att laga ett trasigt förhållande med barn. Det blir nästan aldrig bra.
- 3 Våga erkänna att det är jobbigt att ha barn. Jag tror att de föräldrar som vägrar prata om det är de som mår sämst.

tips från Gabriella Boijsen

- 1 Anta inte att människor i din omgivning vill ha barn.
- 2 Ifrågasätt inte den som inte vill ha barn. Vänd på det och fråga den som vill ha eller har barn i stället: Varför?
- 3 Våga ifrågasätta dina egna tankar kring vad som gör en familj; behöver det finnas barn med för att en familj ska räknas?